

★ En sån här vår, när naturen varit snart sagt oföränderlig hela den långa vintern kan man som ett av de säkra vårtecknen notera att de lokala körerna nu börjar framträda för att för publiken visa upp resultatet av vintern flit. Vårkonserterna är här.

Laulu-Jaakot höll sin vårkonsert på lördag i Jakobstad. Det blev en obestriddlig publikframgång, en sgs fullsatt sal var entusiastisk och 'framtingade'

vackra tenorröst Sakari Yli-saari. Den ackompanjerande kören borde ha tonats ned med hälften av styrkan, som nu fick överrösta. J Dyrrners Myrsky-yö var också en av de sånger i konsertens första del som stannade i minnet. De facto framfördes den senare som extra nummer betydligt bättre än i själva konsertprogrammet.

★ Solistinslag i programmets andra del var J Kuoppamäkis

Laulu-Jaakot

flertalet bisseringar och extra nummer.

Det kan man verkligen påstå om Laulu-Jaakot att stämmorna fått en bättre avvägning än tidigare. Också i nyanseringarna har man gjort betydande framsteg vilket ger ett nytt liv åt sångerna. Ändå, tycker jag, blev något dröjande i luften den här vårkvällen. Möjligen har Laulu-Jaakot tvingat fram sin vårkonsert en gnutta för tidigt, innan konsertprogrammet var helt moget att framföras. Störande var också andra tenorens 'djärva' sångare vars röst skar igenom och dessutom inte var helt oklanderlig i melodirenhet.

★ Programmet i sig var starkt folkmusikbetonat. Den vackra visan Silloin se ilma lämmin tolkades vackert, men var i mitt tycke överarrangerad. Körens dirigent har arrangerat fyra sånger och bäst lyckats i folkvisan Joki. Solistnummer i konsertens första del var Ossi Elokas' Satusaari, där man gärna också hade hört körens

Sininen ja valkoinen och Usko Kemppis vackra vaggvisa Tuu-tituuti pientä. I förstnämnda kom Sakari Ylisaaris vackra tenor-baryton till sin rätt då han fick sjunga solot endast till Runar Enkvists flygelackompanjemang och kören föll in först senare.

Antti Kujala sjöng Kemppis vaggvisa med con bocca chiusa ackompanjemang av kören. Också här kunde kören kanske ha använt mindre volym, men Kujalas tunna tenor bar fram fint trots det. Också Toivo Kuulas känsliga Iltatunnelma och J A Iosephsons Kyrie Eleison var sånger som man gärna minns från programmets andra del.

Kören, dess dirigent Eero Hangassalo och de två solisterna fick motta blommor. Publiken var outtröttlig när den bad om extranummer och kören sjöng ett extranummer samt dessutom da capo flera nummer som ingick i själva programmet.